

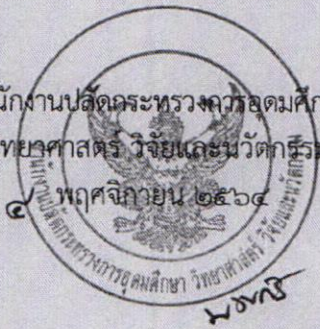
สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ
 (องค์การมหาชน)
 รับที่ 2354
 วันที่ - 5 พ.ย. 2564 เวลา 10.35 น.

ที่ อว ๐๒๐๐.๕/ ๑๖๓๖/๒

ถึง หน่วยงานในสังกัด อว.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ขอส่งบทความเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ จำนวน ๕ เรื่อง ได้แก่ (๑) สงสัยคะแนนของลูก (๒) รายงานการประชุมสภาท้องถิ่น (๓) สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน (๔) ที่ราชพัสดุ และ (๕) พักการศึกษา ผมทำไม ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มาเพื่อโปรดทราบและขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
 วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
 พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรียน ผู้อำนวยการอำนาจ/การ
 เพื่อโปรดทราบ
 เพื่อโปรดพิจารณา
 เห็นควร พ.อ.นพ.อนันต์ อำนวย
ห้องวิจัย

สพ.ตรา
 (นางสาว สุพิศรา บุญสุภา)
 เจ้าหน้าที่จัดการงานทั่วไป
 5 พย. 64

ทราบ อนุมัติ / เห็นชอบ
 ดำเนินการตามเสนอ ลงนามแล้ว

(นางสาวศรีนยา วิบุลวีชร)
 หัวหน้างานอำนวยการ

- 5 พ.ย. 2564

สงสัยคะแนนของลูก

บางครั้งผู้ปกครองก็อาจมีความข้องใจว่า ทำไมลูกถึงเรียนได้คะแนนบางวิชาน้อยกว่าที่คาดไว้ ทั้งที่ลูกก็เรียนเก่งวิชานั้นอยู่แล้ว ถ้าสงสัยก็ตรวจสอบได้ครับ แต่จะขอตรวจสอบไปถึงคะแนนของเด็กคนอื่น ๆ ได้แค่ไหน มาดูกันครับ

นาย ก เป็นผู้ปกครองของเด็กชาย ง นักเรียนชั้น ม.๑ มีความสงสัยว่าทำไมเด็กชาย ง สอบตกวิชาคณิตศาสตร์ ก็เลยมีหนังสือถึงโรงเรียน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการให้คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กหญิง ข เด็กหญิง ค และเด็กชาย ง ซึ่งครู จ เป็นครูผู้สอน เพื่อนำคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ของเด็กหญิง ข และเด็กหญิง ค ไปเปรียบเทียบกับเด็กชาย ง ว่าเป็นไปตามความรู้ความสามารถของเด็กจริงหรือไม่ ประกอบด้วย ๑) บัญชีระบุการได้คะแนนทุกภาคเรียน ๒) กระดาษคำตอบในการสอบทุกครั้ง รวมถึงการสอบซ่อม ๓) โจทย์ปัญหาข้อสอบทุกครั้ง ๔) รายงานหรือชิ้นงานที่ครูส่งพร้อมคะแนนที่ได้ ๕) คะแนนอื่น ๆ ที่ครูให้นอกเหนือจากการสอบ โรงเรียนได้เปิดเผยรายการที่ ๑ ของเด็กชาย ง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยของเด็กหญิง ข และเด็กหญิง ค เนื่องจากผู้ปกครองของเด็กทั้งสองแจ้งคัดค้านการเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จะกระทบสิทธิและมีผลต่อจิตใจของเจ้าของข้อมูล ส่วนรายการที่ ๒ ถึง ๕ ไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เนื่องจากครู จ ชี้แจงว่า ใช้แบบฝึกหัดท้ายบทในหนังสือแบบฝึก เมื่อจบปีการศึกษาได้คืนให้เด็กนักเรียนเรียบร้อยแล้ว นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บัญชีระบุการได้คะแนนทุกภาคเรียนในส่วนของเด็กหญิง ข และเด็กหญิง ค ที่จัดเก็บในระบบงานทะเบียนนักเรียนประกอบด้วยเลขประจำตัวนักเรียน ชื่อ นามสกุล ผลการเรียน คะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คะแนนการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน และเกรดที่ได้ตลอดปีการศึกษา ข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งในข้อมูลการศึกษาอันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเด็กหญิง ข และเด็กหญิง ค ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นไม่อาจกระทำได้ ประกอบกับผู้ปกครองของเด็กทั้งสองคนคัดค้านการเปิดเผย อีกทั้งยังไม่ปรากฏเหตุผลความจำเป็นเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์ควรเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๓ โจทย์ปัญหาข้อสอบในแบบทดสอบปลายภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ที่โรงเรียนมีอยู่ในความครอบครอง เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการสอบได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ ที่โรงเรียนแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการต่อไปได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๕๖/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

รายงานการประชุมสภาท้องถิ่น

เรื่องนี้เป็นแนวทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมสภาท้องถิ่นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปฏิบัติได้เลยครับ

นาย ก มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบล A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล A ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เพื่อจ่ายขาดเงินสะสมรวมทั้งการทำประชาคมของแต่ละโครงการ องค์การบริหารส่วนตำบล A แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๙ กำหนดให้เลขานุการสภาท้องถิ่นเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารหรือเอกสารของสภาท้องถิ่น โดยเปิดเผยได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากประธานสภาท้องถิ่น และข้อ ๓๓ รายงานการประชุมสภาท้องถิ่นต้องให้คณะกรรมการตรวจสอบให้เรียบร้อยถูกต้อง และสภาท้องถิ่นรับรองรายงานการประชุมและปิดประกาศรายงานการประชุมที่สภาท้องถิ่นมีมติรับรองแล้วในที่เปิดเผย ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล A สมัยสามัญ สมัยที่ ๑/๒๕๖๔ ครั้งที่ ๑ เมื่อคราวประชุมเมื่อวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๓๓ รายงานการประชุมสภาท้องถิ่นต้องให้คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมตรวจสอบให้เรียบร้อยถูกต้อง และสภาท้องถิ่นรับรองรายงานการประชุมและปิดประกาศรายงานการประชุมที่สภาท้องถิ่นมีมติรับรองแล้วในที่เปิดเผย ณ สำนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบ ดังนั้น เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล A ได้มีมติรับรองรายงานการประชุมสภา ดังกล่าวแล้ว สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ขอได้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๕๘/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน

เรื่องที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สินของลูกหนี้ผู้ประกันตน ได้เผยแพร่บทความให้แนวทางดำเนินการไว้หลายกรณีแล้ว สำหรับเรื่องนี้เป็นกรณีการตรวจสอบสิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากประกันสังคม มาดูว่าจะมีแนวทางดำเนินการอย่างไร เพื่อหน่วยงานของรัฐนำไปปฏิบัติได้ครับ

นางสาว ก ผู้จัดการนิติบุคคลอาคารชุด A มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบสิทธิประโยชน์ทดแทนของลูกจ้างกรณีนาง ข ว่าได้มีการใช้สิทธิขอรับเงินประกันสังคมกรณีว่างงานในขณะที่ทำงานกับนิติบุคคลอาคารชุด A หรือไม่ สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลการขอรับสิทธิประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นางสาว ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบสิทธิประโยชน์ทดแทนของลูกจ้างกรณีนาง ข ว่าได้มีการใช้สิทธิขอรับเงินประกันสังคมกรณีว่างงานในขณะที่ทำงานกับนิติบุคคลอาคารชุด A หรือไม่ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาง ข ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยจึงชอบแล้ว มีมติให้ยกอุทธรณ์

อธิบายเพิ่มเติมครับ ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของบุคคล เป็นข้อมูลที่แสดงถึงฐานะการเงิน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ครับ มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)
(ที่ สค ๒๕๙/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ที่ราชพัสดุ

เรื่องนี้น่าสนใจครับ เราจะขอตรวจสอบการใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุได้มากน้อยแค่ไหน มาดูครับ

นาย ก มีหนังสือถึงหน่วยงาน A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) รายการที่ราชพัสดุหรือทะเบียนคุมที่ราชพัสดุในพื้นที่อำเภอ B ทั้งหมด พร้อมแผนที่แสดงและกำกับที่ตั้ง (ระวางที่ราชพัสดุ) ๒) รายละเอียดการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุของท่าเรือพาณิชย์... โรงเรียน... สถานีอนามัย... ค่าย... กองบิน... หน่วยงาน A ปฏิเสธการเปิดเผย โดยให้เหตุผลว่า ทะเบียนที่ราชพัสดุและรายละเอียดของที่ราชพัสดุที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการควบคุม ปกครอง ดูแล และมีไว้บริการส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในราชการทหาร โดยเฉพาะแปลงที่นาย ก ร้องขอ เป็นการใช้ประโยชน์ในราชการกองทัพ การขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุและการเปิดเผยข้อมูลที่ราชพัสดุที่ใช้ในราชการของหน่วยงานสังกัดกระทรวงกลาโหม ได้มีการทำความตกลงกับกระทรวงการคลัง อาคารและสิ่งปลูกสร้างจะสำรวจส่งขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุโดยไม่ระบุการใช้ประโยชน์อาคารและสิ่งปลูกสร้างนั้น เป็นเหตุผลเรื่องความมั่นคงของประเทศ การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งยังมีประเด็นโต้แย้งคัดค้านการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุ ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาในศาลจำนวนหลายคดี การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองรายการเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ในส่วนที่ราชพัสดุซึ่งเป็นที่ตั้งทางทหารของกองทัพ รวมถึงที่ตั้งของค่าย... และกองบิน... การเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ยกเว้นที่ราชพัสดุในเขตพื้นที่ทางทหารทั้งหมด และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ยกเว้นรายละเอียดการขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุของค่าย... และกองบิน...

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๓๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๖๐/๒๕๖๔) นายวรรณพงษ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

พักการศึกษาผมทำไม

กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา ก็ใช้สิทธินี้ได้ครับ มาดูเรื่องนี้ จะได้นำไปใช้กันครับ

นาย ก เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย A มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัย A ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทะเบียนพักการศึกษาของตน กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จำนวน ๒ รายการ คือ ๑) คลิปเสียง ๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณวินัยนักศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ มหาวิทยาลัย A ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า คลิปเสียงเป็นหลักฐานที่มีเสียงของผู้เสียหายและจากสำนวนการพิจารณาของมหาวิทยาลัยไม่ปรากฏว่ามีการนำคลิปเสียงมาใช้เป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาลงโทษแต่อย่างใด และคลิปเสียงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ก่อนหรือในขณะนั้น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณนักศึกษา เป็นการประชุมลับกรอกรายงานการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงหลายเรื่อง ถือเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน นาย ก จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ แผ่นซีดีไฟล์เสียงของผู้เสียหาย ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากเปิดเผยอาจทำให้ต่อไปไม่มีผู้ใดกล้าให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายแก่ทางราชการเพราะอาจทำให้เกิดความหวาดกลัวและเกรงว่าจะได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการจรรยาบรรณวินัยนักศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔ เป็นการพิจารณาลับกรอกรายงานผลการดำเนินการสอบสวนวินัยนักศึกษาตามคำสั่งมหาวิทยาลัย มิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อกระบวนการดำเนินการทางวินัยรายผู้ถูกรณเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกรณเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงอีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะกำหนดชั้นความลับไว้ ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ถูกรณ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๗ / ๐๙ ๒๒๕๐ ๐๕๘๙ (www.oic.go.th) (wattanapong.k@opm.go.th)

(ที่ สค ๒๗๓/๒๕๖๔) นายวรรณพงศ์ คำดี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”